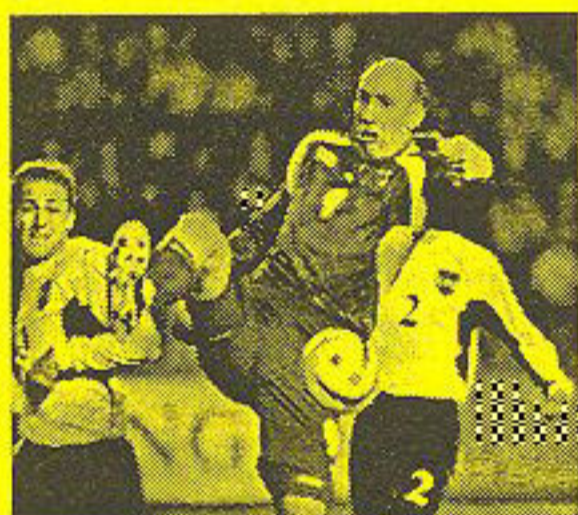

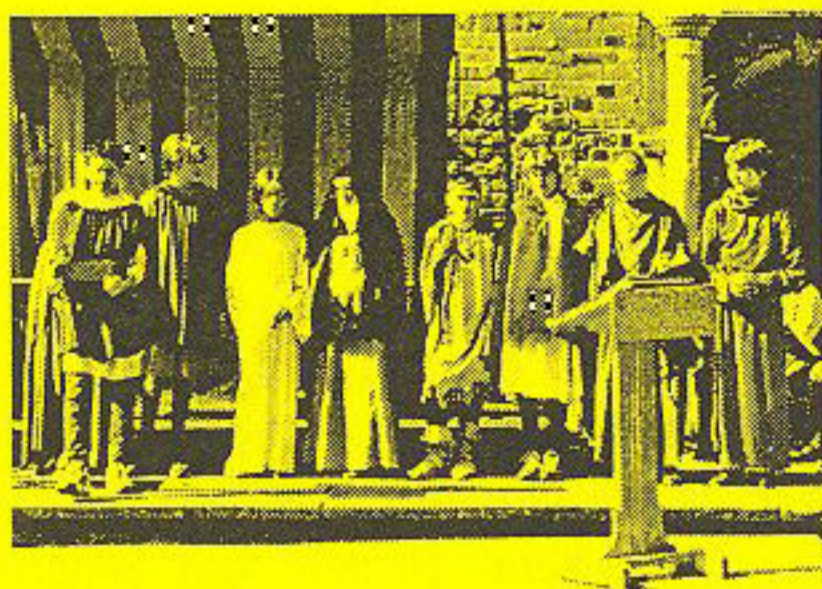
Co se dělo o prázdninách a co nás ještě čeká

Nejdůležitější události minulého roku

BUDE NOVÉ HŘIŠTĚ

BYLI JSME VE ŠVÉDSKU aneb jak bylo ve Vadsteně

Rok ve znamení sv. Brigity

Abeceda otce Řehoře

Interview s novým spiritualem naší školy

CO SE DĚLO O PRÁZDNINÁCH A CO NÁS JEŠTĚ ČEKÁ

Ahoj všichni – pane řediteli, vznešení kolegové a především všichni natěšení na nové poznatky a vědomosti. Doufám, že jste prázdniny prožili v maximální pohodě a měli příležitost leccos zhlédnout. Mnohým z vás je určitě jasné, že škola o prázdninách nespí a není zdaleka tak opuštěná, jak by se mohlo zdát (*a nemám tím na mysli zvířecí hosty*).

REKONSTRUKCE DVORA

No tak na začátek – přípravy na rekonstrukci dvora, ze kterého se již brzy stane skvělé sportovní prostředí, jsou v plném proudu. Den za dnem mizí prapodivná plechová bouda, čehož asi povětšinou nelitujete. Než se opět potkáme, abychom pokračovali ve všech lapáliích apod., zbude po ní nejspíš jen vzpomínka a pár fotek ze starých voršilských jarmarků. Půjde-li vše podle plánu mohlo být hřiště hotové zhruba na konci roku 2004. Vznikne tak místo, kde budete moci trávit volný čas i hodiny tělesné výchovy. Těšte se.

VRACÍME SE K ŽURNALISTICE

Další významnou „novotou“ je časopis. *Pevně věřím, že se s ním postupem času vždy se zpožděním o jedno číslo budete moci setkat také v elektronické podobě na našem webu (www.zcsol.olomouc.indos.cz).*

Když jsem si pročetl stará čísla časopisu – Veselme se s Veselíkem, zaujalo mne nejvíc to, že se na jeho obsahu podíleli nejrůznější nadšenci. Proto se k vám obracím s nabídkou, abyste to s námi zkusili a tento časopis tak byl hlavně vašim časopisem. Budete mít možnost vyjádřit se k nejrůznějším aktivitám na škole, ale i obecně ke kultuře, sportu, událostem ve společnosti apod. - zkrátka sdělit svůj názor. Nemusíte se ničeho bát, pomohou vám správní lidé na správném místě. Já osobně se budu snažit vám z počátku přinášet nejdůležitější informace z dění na škole a něco málo o tom co se děje u nás v Olomouci a okolí – kina, divadla, výstavy, koncerty, happeningy, sportovní akce a tak – však to znáte. To, jak bude časopis vypadat záleží především na vás, všichni, kdo se na jeho obnovení a dalším chodu podílejí se těší na vaše příspěvky, nápady & připomínky. (Na zadní straně čísla se můžete zúčastnit soutěže o nový název časopisu, najdou se tu docela zajímavé ceny – nechte se překvapit.)

A. R.

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ UDÁLOSTI MINULÉHO ROKU

Pokud jste trochu sledovali nástěnky a nestáli opodál, máte jistě aspoň trochu ponětí o tom, co se dělo. Nabízím vám stručnou rekapitulaci těch nejzajímavějších akcí, které jsou již za námi.

Rok ve znamení sv. Brigity

Každý průměrně pozorný jistě postřehl, že minulý školní rok byl tak trochu v duchu Brigity Švédské. Hodně se o ní mluvilo a leckterá školní akce byla touto historickou postavou inspirována.

G. Grohmanová jako
Brigita ve hře Right Now

Takže jen pro připomenutí: Sv. Brigita Švédská se narodila kolem roku 1303 ve švédském Finstadu u Uppsaly. Do povědomí vešla především díky svým politickým a duchovním aktivitám. Byla pověstná svými vizemi ukřižovaného Ježíše, které prožívala již od sedmi let. Když dosáhla Brigita věku třinácti let, vdala se za osmnáctiletého šlechtice, i když měla sama jiné představy o svém životě – chtěla se ubírat spíše duchovním směrem nežli k rodinnému životu. Byla však poslušná svého otce a nakonec bylo její soužití s manželem – Ulfem velmi pěkné a harmonické. Brigita mu dala čtyři syny a čtyři dcery. *(To zní skoro jako v nějaké pohádce, nemyslíte?)* Pro svou mimořádnou dobročinnost a zbožný způsob života se Brigita těšila nejvyšší úctě a vážnosti, což později vyústilo až k tomu, že se stala vychovatelkou na dvoře krále Magna Erikssona. *(Neříká vám něco ten termín Eriksson? No jistě, známá značka mobilních telefonů pochází také ze Švédska.)* Bez pochyby byla Brigita člověkem nesmírné síly a odhodlanosti. Měla zvláštní schopnost nadchnout lidi pro intenzivní a opravdový křesťanský život. Její vliv i na lidi nejbližší byl tak velký, že po společné pouti se svým manželem do Santiaga di Compostela, se Ulf rozhodl pro vstup do cisterciáckého kláštera, kde zemřel už roku 1344. Brigita se pak věnovala také psaní (její spisy byly na tehdejší dobu časově velmi pružně přeloženy ze švédštiny do latiny – *angličtiny středověku*, což mělo za následek jejich rychlé šíření po Evropě). Vzhledem k jejímu výsadnímu postavení ve společnosti se brzy, i když nepřímo zapojila do politického dění. Snažila se ovlivnit krále, aby nepodnikal zbytečné výboje, které by v už tak dost morem a válkou trpící Evropě znamenaly jen další zbytečné krveprolití. Král Magnus Eriksson jí daroval roku 1346 jeden ze svých statků ve **Vadsteně** v jižním Švédsku, kde později Brigita zřídila klášter, první dům svého nového řádu – řádu brigitek. Spolu se svou dcerou Kateřinou Švédskou, která byla později stejně jako Brigita svatořečena, odešla Brigita roku 1349 do Říma aby zde působila dalších 24 let ve svém řádu. Umírá 23. července 1373 v Římě.

A CO NAŠI DRAMATICKY NADANÍ?

Dramatický kroužek o Brigitě

„Přijměte naše pozvání na divadelní představení, které započne se v domě armádním v hodině sedmnácté dne 29. 4. LP 2003. S úctou dramatický kroužek ZČŠ sester voršilek.“* Tak takový lístek s příjemným pozváním se dostal do rukou někdy v polovině dubna. Podobné lístečky jistě tehdy dorazily i k mnohým z vás (*kdo si nevšiml ani plakátů slušných rozměrů, které visely ve škole, měl by zřejmě navštívit očního lékaře*).

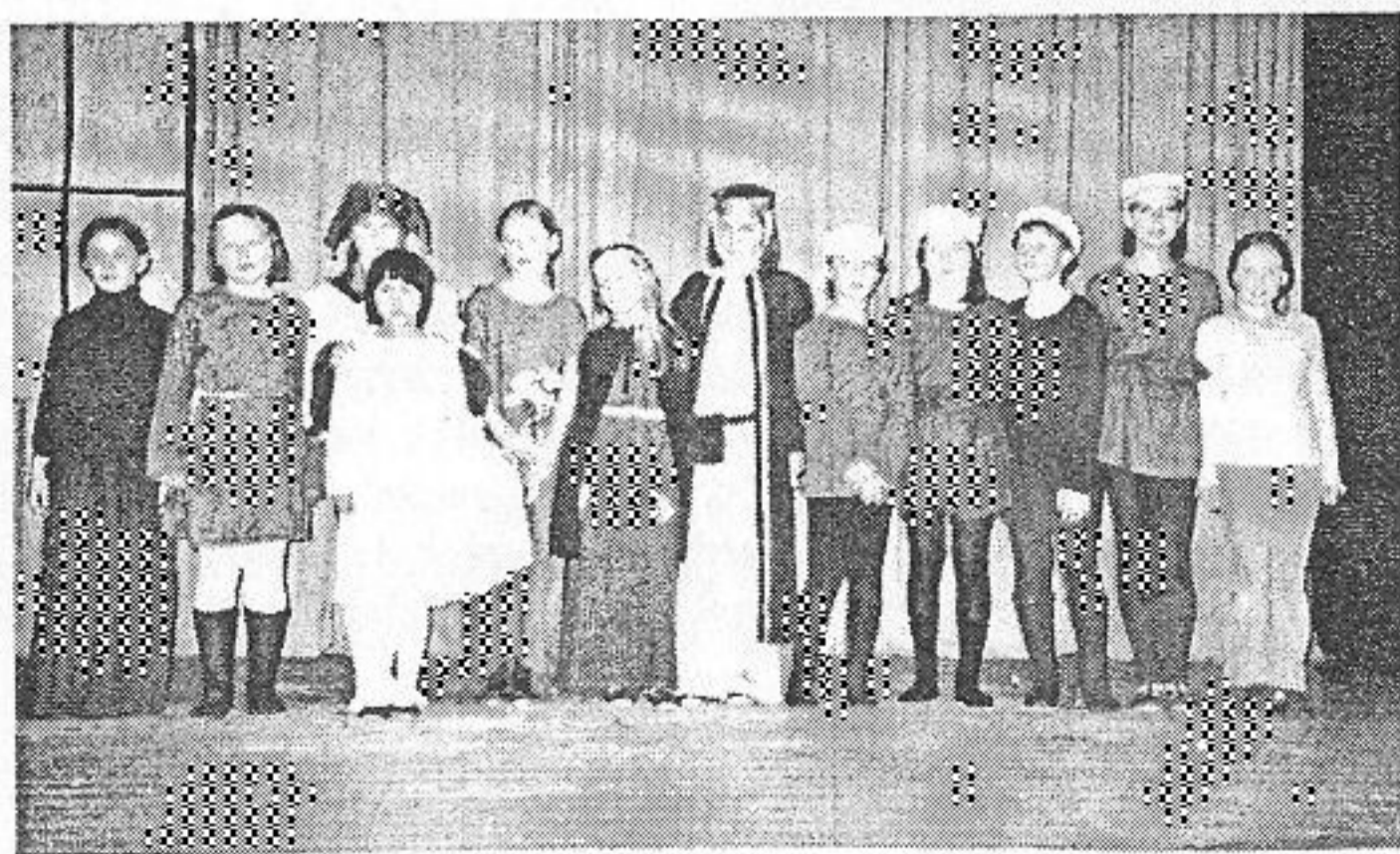
Čirou náhodou jsem se zúčastnil také generálky a měl tak možnost poznat příjemnou atmosféru před vystoupením. Musím přiznat, že naši dramaticky nadaní jsou opravdu zábavní a mají slušnou zásobu historek.

Zkouška proběhla celkem v poklidu musím říct, že jsem byl příjemně překvapen množstvím nápadů. Samotné vystoupení proběhlo nejprve v předpremiéře dopoledne a mohli jej vidět všichni ze tříd prvního z stupně, což myslím ještě

víc podnítilo zvědavost všech, kdo představení ještě neshlédli, takže odpoledne, pevně doufám, že k radosti našich divadelníků, bylo plno. Kdo ví čím nás překvapí v novém školním roce 2003 / 2004.

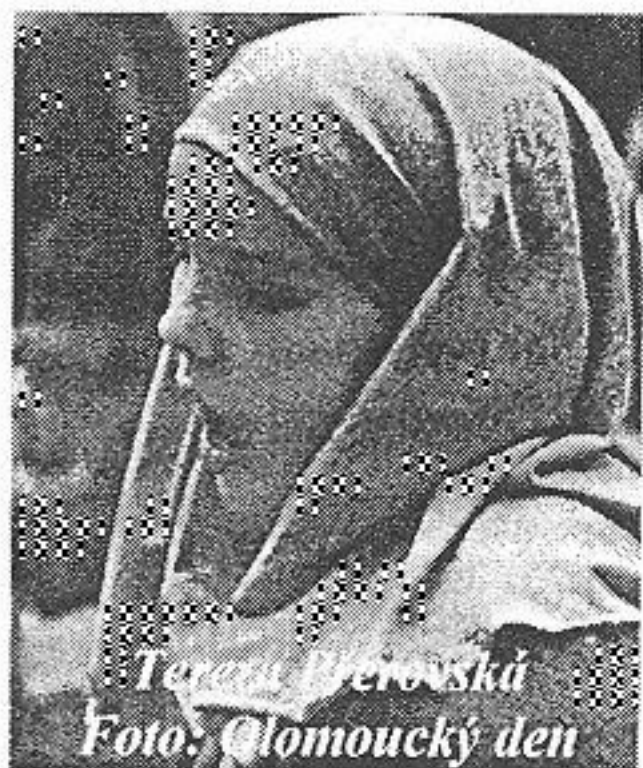

No a nakonec samozřejmě děkovačka.

BYLI JSME VE ŠVÉDSKU ANEB JAK BYLO VE VADSTENĚ

Když za mnou přišli, abych napsal scénář - nejlépe i s hudbou, myslel jsem si, že je to snad jen legrace. Téma? Sv. Brigita Švédská. Časový termín byl tak tak. Usedl jsem k počítači a začal do něj tukat. Asi za týden vznikl ještě nepříliš ucelený útvar. Zhruba po měsíci to začalo vypadat vážně – mělo se začít zkoušet. Provedli jsme pár škrťů a vylepšení a započalo hledání adeptů na jednotlivé role. Nešlo o žádnou dětskou říkanku (*nic proti říkankám*). Text byl poměrně dost náročný a navíc celý v angličtině. Práce byla chvílemi dost únavná, ale nakonec všichni odvedli skvělou práci a příležitostně (*a příležitost se najde ledaskdy*) jsme se i zasmáli.

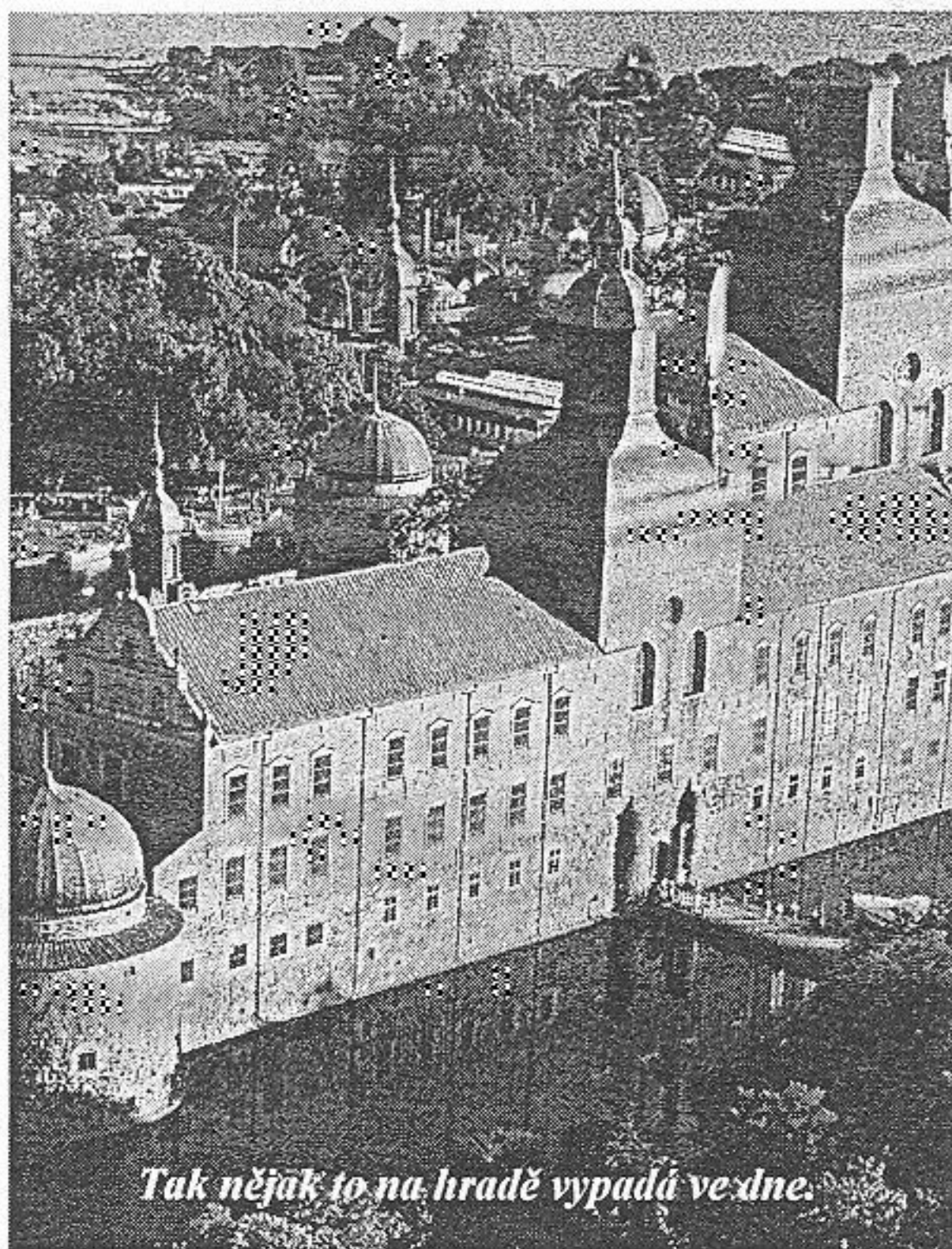
Tereza Beroušková
Foto: Olomoucký den

Veřejná generálka na nádvoří školy byla diváky z řad rodičů, učitelů, spolužáků i přátel přijata pozitivně. Zkusili jsme si jak to asi bude naostro ve švédské Vadsteně. Tři dny po té jsme tedy vyrazili. Cesta k hraničnímu přechodu u Krnova trvala jen chvíli. Horší už to bylo na samotných hranicích (*doufám, že se na tom opravdu něco změní, až budeme v EU*). Celá kontrola trvala necelou hodinu. Postupně jsme všichni podleli únavě a usnuli. Oživat vše začalo asi kolem šesté ráno. Na chvíli se zastavilo; Trochu zima a ranní vlhko, šálek kávy

a pokračovat. Přestupní cíl se přiblížil chvíli po poledni. Chelmno. Zde mělo dojít k setkání s Poláky a po krátkém občerstvení a prohlídce města mohla cesta pokračovat. Přestoupili jsme do polského autobusu. Zvenku vypadal velmi luxusně, ovšem uvnitř měl nějaké nedostatky – především pak nezvykle málo prostoru. Kolem čtvrté hodiny se bus konečně rozjel směrem k přístavu v Gdaňsku, kde jsme měli přestoupit na trajekt. Loď vypadala asi jako deseti nebo dvanáctipatrový dům, (*ale prý to není nic moc*). Po kontrole pasů provázené nadšeným razítkováním jsme se nalodili a věci odložili do kajut. Následovala celkem příjemná prohlídka lodi (*nejprve jsem si dal kávu cca za deset švédských korun, tj. zhruba tak 35 Kč, takže zase žádná katastrofa*). Trochu mi to připomínalo město v pohybu, restaurace, bar, jazzová kavárnička,

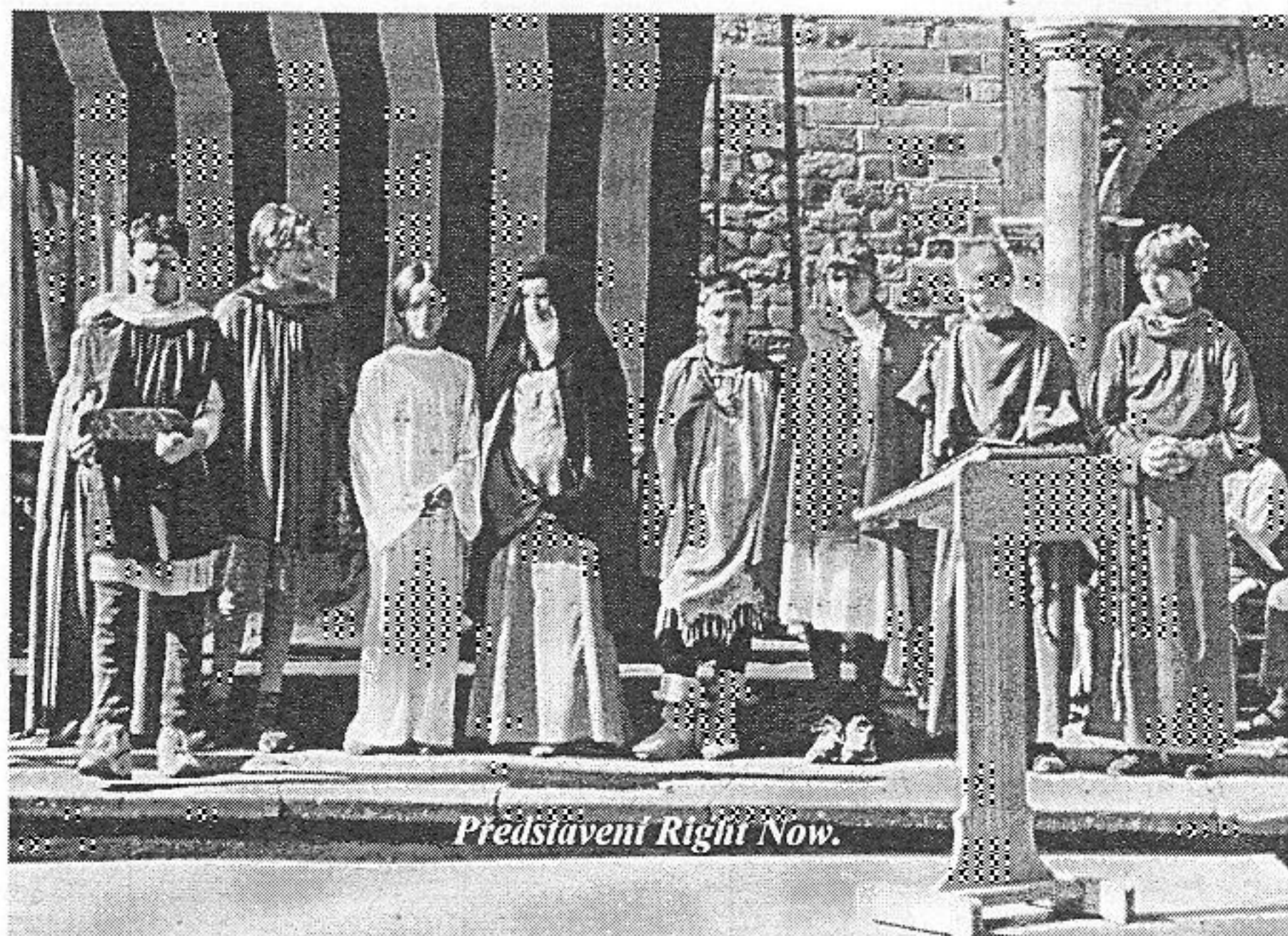
free shopy s nejrůznějším druhem zboží za velmi slušné ceny, příjemná obsluha, která naštěstí vždy ovládá alespoň základy angličtiny, takže se ani neztratíte a stejně tak nehrozí, že by nastal problém s výběrem nebo podobně. *(Ne nadarmo se říká, že angličtina je latinou 21. století.)* Strávil jsem pohodový večer v jedné z kajut, kde jsme se namačkali a vedle několika historek a pár písni čichali aroma zapařených ponožek. Kolem 11 se většina z nás rozešla do kajut s vyhlídkou na pohodlnější noc, než byla ta předchozí v autobuse. Já se ještě rozhodl projít po horní palubě. Noční mořská hladina osvětlená reflektory lodě taky není pohled k zahození. Silný vítr, kterému uprostřed obrovské vodní plochy nic nestojí v cestě, má obdivuhodnou sílu. Člověka se chvílemi zmocňuje pocit, že se vznese. No, ale zpět k prostým prožitkům. Probuzení bylo rychlé a celkem příjemné. Čilé vylození a přestup do busu. Pak už jen pár hodin a vjížděli jsme do malého městečka na jihu – do Vadstenu. Přivítání ve škole Petrus Magni a hurá k obědu. *(Skladba menu ukazovala na to, že kukuřice a zelenina vůbec jsou zde velmi populární – žádný český gulášek.)* Uběhla chvíle určená ke strávení pokrmu a nadešel okamžik pravdy – zkouška naší hry (Right Now – Právě teď) v kinosále školy. Všichni byli dost unavení z cesty, ale i přesto dopadla zkouška celkem obstojně. *(Musím říct, že ke konci zkoušky mi hlavou probíhaly jen myšlenky na dobrý steak a měkkou postel - a nutno podotknout, že jsem se dočkal.)* Večeře již proběhly v hostitelských rodinách. To znamenalo první oťukávání jazykových znalostí, z čehož asi měli zpočátku všichni trochu obavy, ale jak se ukázalo, nebylo se čeho bát. Ubytování jsme byli vždy alespoň po dvou stejně mluvících lidičkách, takže ve dvou se nějaká ta věta dala dohromady. *Já jsem měl možnost zúčastnit se večer ještě jedné výtvarnické afterparty. Lidé se tam skvěle bavili bez ohledu na věk nebo vkus.* Následující den – pátek byla dopoledne na programu malá prohlídka města spojená s přijetím u starostky Vadstenu. *(Marek Šumník hájil naše barvy – pokud jde o kulturnost, když na starostku vytáhl J. S. Bacha.)* Po kulturním občerstvení přišlo občerstvení těla v podobě oběda v jednom z místních podniků – Sjömagasinet. **Vadstena je město s dlouhou historií. Dvě z nejstarších staveb ve městě chrám v gotickém slohu a hradní komplex, který, přestože prošel mnoha inovacemi a rekonstrukcemi, vyzníval naprosto autenticky. Najdete tu malebné uličky s obchůdky a kavárničkami, kde mají tu nejlepší kávu jakou jsem kdy pil, Celkovou atmosféru skvěle dokresluje jezero Vättern, od kterého sice k večeru vane silný studený vítr a hejna malých mušek, které však údajně opravdu nekoušou. (100 % jistý si tím ale opravdu nejsem) **

A opět k „práci“. Ve 2 hodiny si naposled mohli naši herci & hudebníci otestovat svoji připravenost. Naše paní učitelky se netajily spokojeností, z čehož lze usoudit, že tato zkouška proběhla o poznání lépe než ty předchozí. Podvečerní barbeque patřilo nejspíš k těm příjemným a voňavým prožitkům. Program sestávající z nápaditých her, pěni songů a chutného jídla – to není špatná idea (*vždyť člověk je od přírody tvor hravý a rád se baví*). Ti hodně odolní a energeticky vybavení mohli ještě prožít „setkání duchů na zdejším hradě“. →Foto.

Tak nějak to na hradě vypadá ve dne.

It can be very scary – „Může to být dosti děsivé“ znělo upozornění v závorce v programu. Teprve v sobotu dopoledne jsem si uvědomil jak moc vážně tady lidé celou slavnost vlastně berou. Počet obyvatel ve městě se postupně prakticky zdvojnásobil. Poláci (jejich folklórní soubor Kundzia) předvedli v rámci oficiálního započetí slavnosti na náměstí kolekci svých tanců (*úroveň byla velice slušná a pořídili jsme i pár pohyblivých obrázků.*) Vystoupila také místní kapela zabývající se irskou hudbou – *bydlel jsem u jejího frontmana*. Užili jsme trochu kultury a já se vydal na malou obhlídku města, přičemž jsem vlastně už pomalu hledal také to správné místo, kde bych poobědval. S obědem žádná sláva, ale každopádně se blížila „hodina H“ – společné přestavení Švédů, Poláků a Čechů začalo ve 2 hodiny. Přes mírnou nervozitu a možná až příliš slunečné počasí (*kostýmy nám ušili z poctivých materiálů*) byl výsledek nad očekávání dobrý.

Obdiv si zaslouží všichni aktéři této akce.

Děkujeme: Gábině Grohmanové (Brigitě), která to nevzdala i přes zdravotní problémy, Kristýně Kvapilové (Andělu), neboť ochotně a skvěle zaskočila v době Gábininy nepřítomnosti, Tereze Přerovské, pro obdivuhodné úsilí při pilování akcentu, Barboře Jiříčkové & Pavle Lukešové nejen za hudbu, Štěpánovi Havranovi za uplatnění veškerého dostupného talentu, Honzovi Berkovi za přínos k tomu, aby nálada nikdy neklesla pod bod mrazu, Zdeňkovi Kudelovi nejen za to, že mi dělal společnost v poněkud stísněném prostředí autobusu, Pepovi Nakládalovi za neuvěřitelně propracovaná gesta a nadšení pro věc, Martinovi Zapletalovi za přínos středověké filosofii, ale i celé naší skupině, Kájovi Berkovi za reprezentaci na neoficiální scéně a samozřejmě též Markovi Šumníkovi za ostrovtip a nezníčitelně dobrou náladu. Poděkování patří též učitelkám, které s námi vším prošly bez úhony – V. Jiříková, A. Vrzalová, P. Lukaševičová & Š. Chlupová.

Další aktivity probíhaly v duchu zábavy. Po nutném hygienickém ošetření (v kostýmech bylo opravdu horko) jsme se opětovně setkali na hradě, abychom příjemně pojedli & popili. Hrála nám kapela a projevil se ne jeden pohybový talent. Večer zakončila performance švédského národního symfonického orchestru. (Pokud si člověk odmyslí to nepředstavitelné množství malých mušek táhnoucích od jezera, šlo o docela zajímavou záležitost.) Neděle – oslava

vrcholila, proběhly dvě mše. Ta první, které se účastnily především vysoké politické a církevní osobnosti, v místním chrámu a druhá na nádvoří hradu, kde bylo údajně cca 5 tisíc lidí. (Nejspíš to bude pravda, protože ulice byly lidmi natolik přečpané, že cesta k hradu, která by mi normálně zabrala sotva pět minut, trvala za těchto okolností téměř půl hodiny.) K večeru se uskutečnilo setkání na rozloučenou ve škole. Zatímco mládež si v klidu vychutnávala družbu na freeparty, já musel sledovat konzumaci prapodivných tvorů s klepety, které jsem naštěstí neochutnal. *(Jinak mohu říct, že švédská kuchyně je poměrně pestrá a zdaleka nestojí jen na kukuřici.)* Zbytek času vyplnila hudba. Poslední den ve Vadsteně jsme měli příležitost vidět jak to chodí ve škole, když se zrovna neděje nic výjimečného. Některé hodiny by se vám jistě líbily jako např. hodina anglického jazyka, ve které se v kinosále promítá Matrix v originálním znění. (Pochopitelně v digitální kvalitě na DVD.) Po krátkém obědě bylo chvíli volno k volné konverzaci a pak už nás čekalo jen balení bágliků, batohů, krosen i kufříků. *(Někdo si možná dal tak jako já sprchu).* Loučení bylo různorodé, ale každopádně jsme všichni zamávali a vyrazili zpět k domovině. Cestou k Gdaňsku autobus kupodivu velmi utichl a sem tam se ze spánku ozvalo nějaké to příjemné zachrochtání. Do přístavu jsme přijeli s menším předstihem, takže nezbyvalo než čekat až se rozední. *(Nebylo až tak nudné čekání, vyslechl jsem spoustu zajímavých historek a vtipů.)* Konečně připlula loď. Pobrali jsme zavazadla a táhli je k nástupnímu terminálu. Na moři už se nejspíš značná část z nás viděla doma ve své měkké a důvěrně známé posteli, ale i přes únavu to stálo za to. V příjemně hřejícím slunci zněly housle - *stylové dokreslení situace.*

Marek se totiž, jak sliboval už na začátku cesty, jal ukázat světu, že heslo co Čech to muzikant, stále ještě zcela nepozbylo na významu. Návrat na pevnou zem už se odehrával opravdu poněkud znaveně. Ale musím říct, že alespoň pro mě, patřily právě ty chvíle, kdy už jsem prakticky na půl spal, mezi ty z nejpříjemnějších. Probíralo se co bylo a nebylo O.K. a já sám jsem si uvědomil, že jsem vyrazil na sever se skupinkou fajn lidí, kteří se umějí bavit, dokážou odvést slušnou práci a být při tom, jak se říká „v pohodě.“ A pohoda opravdu byla, až budete mít chuť si jí trochu užít, vypravte se do Vadstény...

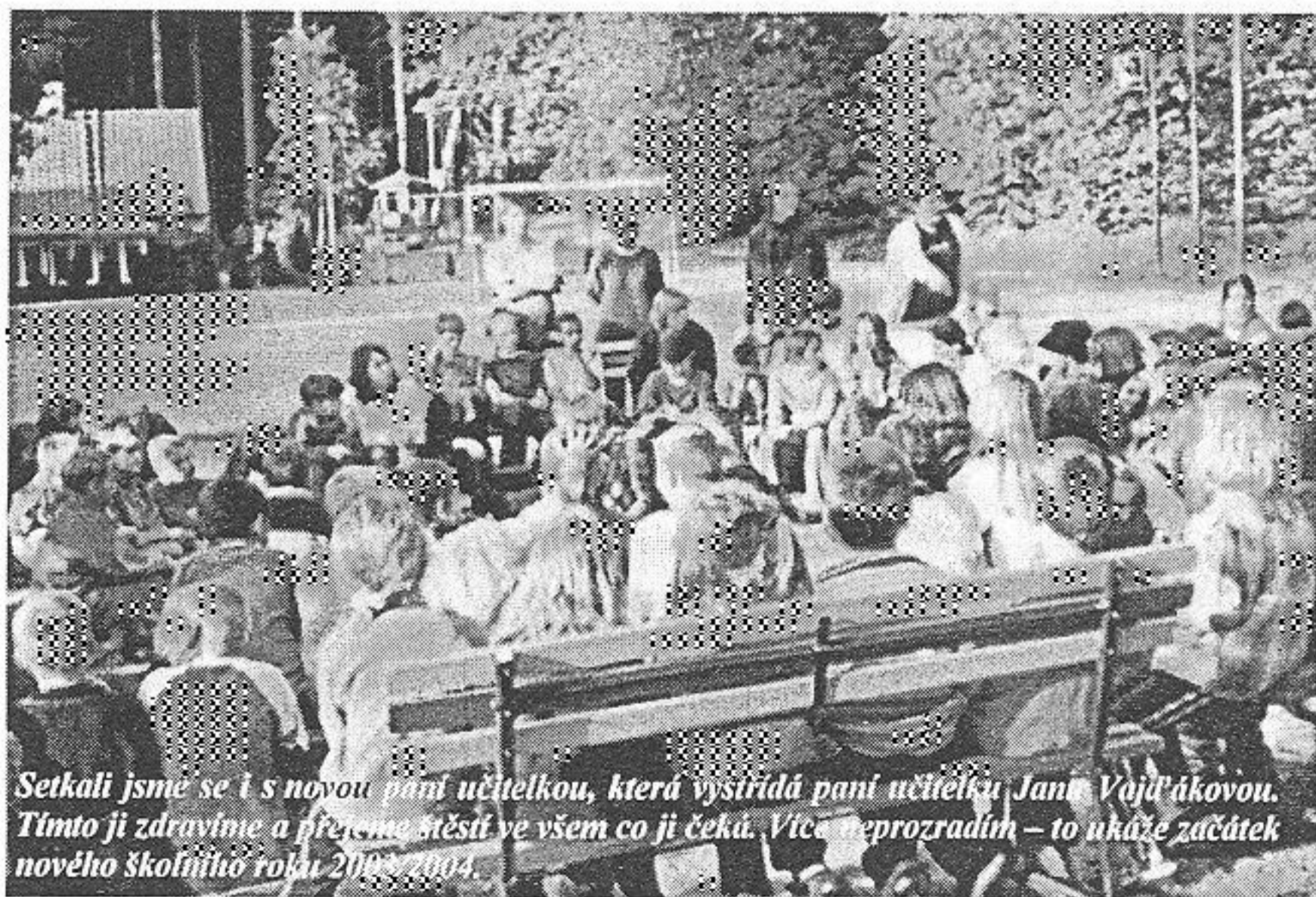

A. R.

Škola v přírodě; zábavné setkávání & vzdělávání

Škola v přírodě je určitě hlavně zábava. I když vám to tak možná hned na první pohled nepřipadá, dá hodně práce, aby program a vůbec organizace celého pobytu takového množství dětí klapla. Prostředí chaty „Pod Tesákem“ bylo myslím velmi příjemné. Krásná příroda i dobrá kuchyně - *starali se o nás hezky*. Bylo dost prostoru pro míčové hry ale i pro výuku předmětů. Naši třetíci se hodně učili opravdu v přírodě, což bylo určitě fajn. Kromě menších procházek po okolí (*někdy šlo o skutečně velmi těžko dostupný terén s úctyhodným stoupáním*) jsme podnikli výlet na Hostýn – prvňáci se předvedli jako skvělí výletníci, kteří mají výdrž. 3., 4. a 5. třída se s námi ještě podívala také do ZOO Lešná. Celý pobyt uzavřelo hodnocení a pochopitelně táborák a i když se nám díky počasí nevyvedla již tradiční stezka odvahy, prožili jsme hodně příjemných okamžiků. *Doufám, že jste si to tentokrát užili 100% na jedničku.*

Setkali jsme se i s novou paní učitelkou, která vystřídá paní učitelku Janu Vajdířkovou. Tímto ji zdravíme a přejeme štěstí ve všem co ji čeká. Více neprozradím – to ukáže začátek nového školního roku 2003/2004.

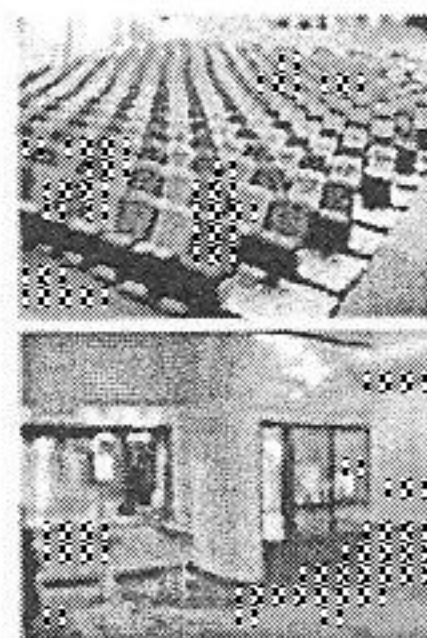
PRAVIDELNÁ RUBRIKA

KAM VYRAZIT & CO NEZMEŠKAT

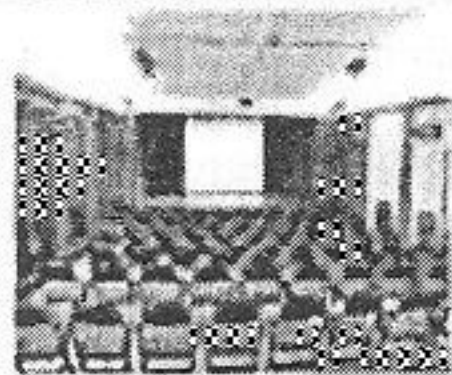
Zde vás budeme informovat o chystaných kulturních, sportovních a podobných akcích v Olomouci a okolí. V budoucnu zde najdete tipy na výstavy, filmové projekce, divadelní představení, koncerty, turnaje apod. Sezóna je teprve před námi, takže prozatím tedy alespoň několik návrhů kam vyrazit - olomoucká kina, divadla aj.

Očekáváte-li kvalitní filmový zážitek, pak určitě navštivte technicky nejlépe vybavené olomoucké kino **Metropol**. *Ulice: Sokolská 25, tel: 585 222 466.*

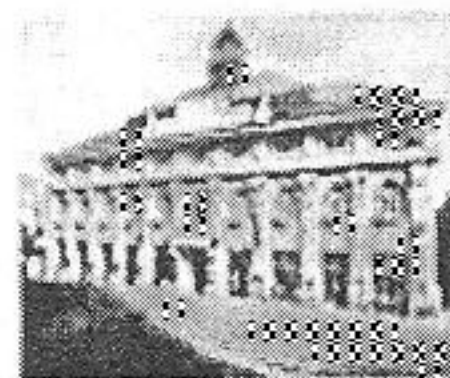
Kino Metropol se nachází přímo ve středu města a pokud do něj pojedete tramvají, vystupte na zastávce Koruna nebo Prior. Ve vestibulu kina je šatna, kde si můžete uložit věci a občůdek, ve kterém si můžete koupit něco do kina k filmu. Kino je vybaveno pohodlnými polstrovanými sedačkami a zvukovým systémem dolby digital. Také má z olomouckých kin největší plátno. Patnáctá řada je ideální pro vysoké, protože je v ní spousta místa pro nohy. Poslední řada je vybavena dvousedačkami. Každé úterý ve 20:00 můžete do Metropolu přijít na **filmový klub**. Předprodej na představení začíná od 16:30 a vstupenky si můžete koupit už 14 dní dopředu.

Máte-li raději divadlo, pak zvláště příznivcům komornějších žánrů doporučuji navštívit olomoucké **Divadlo Hudby**. *Ulice: Denisova 47, tel: 585 223 565* Divadlo hudby najde-

te v centru, v blízkosti **Vlastivědného muzea a kina Central**. Z internetových stránek Divadla hudby: *Ultra-olomoucké intimní divadélko s uměleckým programem. Repertoár z části veselý i sentimentální. Pro získání slušného místa je lépe obrátit se na předprodejní kancelář, poněvadž v*

poslední chvíli před představením bývá „nával“ a většina lístků je rozprodaná. Kromě běžného programu nabízí divadlo i pravidelné akce v rámci pronájmu. V téže budově v prostorách Muzea Umění probíhá také mnoho akcí. Mezi ty již zavedené patří např. komponované večery „Lenka Mlynářová uvádí...“ aj.

Pro některé z vás tu mám první konkrétní tip. 21.9. v 19:00 hodin se uskuteční představení s názvem **Coco Chanel**. Jde o příběh ženy, jejíž jméno se stalo symbolem módy a vůní. Akce se uskuteční v prostorách olomouckého sálu Reduta, který najdete v prvním patře budovy Moravského divadla. Hrají: M. Dolinová, L. Švormová, J. Čenský a L. Olšovský. *Předprodej vstupenek: Agentura Gong, Na Šibeníku 3, tel.: 585 418 186, pondělí - čtvrtek 08:00 - 16:30 a MKIC Olomouc - podloubí radnice, tel.: 585 513 385.*

Aktivity pro děti

Dále vám nabízím několik možností vyplnění volného času především pro menší. Následující organizace (občanské sdružení Studio Čtyřlístek) se tímto přednostně zabývá.

Studio Čtyřlístek Areál MŠ Dělnická, U kovárny 2, 2. patro,
informace: Mgr. Pavlína Jandová, ing. Irma Beranová, tel.: 58/522 22 89,
603888751, telefon: 58/5229006.

Z programu studia Čtyřlístek: Veselé pískání - zdravé dýchání pro děti od 4 do 7 let vede J. Kropáčková, tel.: 604 945 312. Výtvarný kroužek pro děti od 6 do 11 let vede Martina Zapletalová, tel.: 721 905 174. Gymnastika převážně vážně pro děti od 1. do 9. třídy, vede Pavlína Jandová, tel.: 604 606 244. Tanec hip hop pro mládež od 11 do 20 let, kontakt David Zapletal, tel.: 777 810 638, e-mail: david_zapletal@email.cz. Kroužek ručních prací - šití, háčkování a další ruční práce, na které se už málem zapomnělo, a netradiční techniky pro děti a mládež ve věku od 10 do 18 let, vede Alena Zelinková, tel.: 585244561. Programy věkově neomezené: Cvičení na gymballe, kondiční a zdravotní gymballgymnastika, vede Pavlína Jandová, tel.: 604 606 244. Aerobic, vede Petra Wagnerová, tel.: 608 505 299. Studio orientálního tance, vede Blanka Orságová, tel.: 737 170 857, e-mail: orientalni.tanec@seznam.cz. Čchi - kung, vede Radka Kvasničková, tel.: 602 175 579, e-mail: radoslava.kvasnickova@ol.rozhlas.cz. Jóga s rehabilitačními prvky, vede Jan Naš, tel.: 585 945 542. Sportovní a rekondiční masáže (reiki, reflexní terapie, psychokineze), kontakt: Pavel Otáhal, tel.: 777 130 190. Tae-bo - rychlé kondiční cvičení na hudbu s prvky bojového umění, rozvoj kondice a výrazné posílení kardiovaskulárního systému, vede Michaele Moravcová, tel.: 605 776 780. Kondiční cvičení - posilování bez omezení věku a pohlaví, prostředně pokročilé, vede Michaele Moravcová, tel.: 605 776 780. Výtvarné seance, s prvky artterapie - vede odborná lektorka Zdenka Štefanidesová.

TIP: 5.9.15:00-18:00 výtvarná dílna "Babí léto"

Vzpomínky na prázdniny, výroba rámečků a stojánků na foto, přírodní koláže, malování na kameny, ozdoby .z korálků

ABECEDA OTCE ŘEHOŘE

interview s novým spiritualem ZČŠ

Auto: Jakým jezdíte automobilem?

Škoda Felicia.

Barva: Jakou barvu máte nejraději?

Modrou.

Cestování: Kam byste jel na životní cestu?

Kamkoliv, kde je krásná příroda a dobří lidé, třeba i kolem světa.

Dar: Co považujete ve svém životě za největší dar?

Boží povolání.

E-mail: Používáte e-mail, kolikrát za den?

Používám, ale spíš tak jednou za dva dny.

Film: Váš nejoblíbenější film?

Zatím jsem ho neviděl.

Gen: Jste více po mamince nebo po tatínkovi?

To neumím posoudit, ale určitě mám od obou něco.

Host: Koho byste rád přijal za svého hosta?

Matku Terezu, jen škoda, že už nežije.

Charakter: Jaká lidská vlastnost je nejdůležitější?

Podle mě upřímnost: k sobě i k druhým.

Ideál: Váš životní vzor?

Ježíš Kristus.

Jídlo: Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Každé, které mi chutná.

Kniha: Jaká je vaše nejoblíbenější kniha?

Bible.

Lidé: Jací jsou podle vás dnešní lidé?

Stejní jako ti včerejší.

Mobil: Máte mobil a používáte ho často?

Ano, bohužel ano.

Nářez: Dostal jste někdy nařezáno?

Několikrát.

Objev: Co považujete za největší objev historie?

Lidskou řeč a písmo.

Práce: Je nějaká práce, která vás nebaví?

Ale ano, třeba mytí nádobí, ale je to také třeba.

Ráno: V kolik ráno vstáváte?

V pět hodin.

Sport: Považujete se za sportovce?

Spíš ne, ale rád bych to změnil.

Televize: Na co se díváte v televizi?

Nedívám se na televizi; a když, tak na zprávy.

Učitel: Měl jste oblíbeného učitele a kde?

Ano, třeba učitele fyziky na gymnáziu.

Víra: Jak jste k víře přišel?

Bůh mi ji nabídl a já jsem ji přijal.

Zpěv: Zpíváte rád?

Ano.

Připravila: V. Jiříková

Soutěž o název časopisu

Na začátku školního roku 2003/2004 se můžete zúčastnit soutěže – NOVÝ NÁZEV ČASOPISU. Na obou patrech (na 1. i 2. stupni) budou urničky, kam budete moci na papírku vhodit svůj návrh. *(Podobné urničky budou později sloužit k tomu abyste se mohli krátce vyjádřit např. k nejrůznějším akcím školy, ale i na jakákoli jiná témata. Jestli se tento způsob osvědčí si otestujeme právě na této soutěži Máte-li co říci, ale chtěli byste více prostoru, spojte se s kýmkoli s redakce a staňte se našimi stálými spolupracovníky.)* Pište pokud možno čitelně, rozhodně se nezapomeňte podepsat a přidejte třídu, do které chodíte – umožní to rychlejší vyhodnocení soutěže. Oceněny budou 3 nejnápaditější příspěvky a z nich pak vybereme ten nejvhodnější, takže příští číslo tohoto časopisu již bude mít název, který sami vytvoříte. Nemusíte se obávat, že by vaše příspěvky nebyly řádně ohodnoceny, budete poctivě oceněni - vítěze vybere zvláštní porota složená z členů redakce a jednoho nezávislého pozorovatele. Více o cenách se dovíte v příštím čísle, kde také zveřejníme jména vítězů soutěžního klání. *Časopis je tu hlavně pro vás a o vás, takže se neostýchejte projevit svůj názor. Můžete se stát spoluautory časopisu. Rádi otiskneme i vaše literární a popř. i výtvarné výtvary. V budoucnu se, jak doufáme, se objeví i četba na pokračování.*

Stálí členové redakce: **Š. Chlupová** - estetická úprava apod. * **V. Jiříková** - redaktorka zábavy nejen pro menší a mnoha dalších pravidelných příspěvků * **sestra Andrea** odborný jazykový poradce * & **A. R.** Více o kontaktech na redakci najdete na zadní straně tohoto čísla. Pro naše žáky je však nejvýhodnější vyhledat nás přímo ve škole. Těšíme se na vás.

Za celý tým **A. R.**

Základní církevní škola sester voršilek Olomouc
Aksamitova 6, Olomouc 772 00
Tel./fax: +420 58 52 22 689,
e-mail: zcsol@volny.cz

Obsah tohoto čísla:

- Co se dělo o prázdninách a co nás ještě čeká
- Bude nové hřiště
- Vracíme se k žurnalistice
- **Nejdůležitější události minulého roku**
- Rok ve znamení sv. Brigity
- A co naši dramaticky nadaní? Dramatický kroužek o Brigitě
- Byli jsme ve Švédsku aneb jak bylo ve Vadsteně
- Škola v přírodě zábavné setkávání & vzdělávání
- Pravidelná rubrika - co nezmeškat, shlédnout atd.
- Abeceda otce Řehoře - interview s novým spirituálem
- Soutěž o název časopisu s překvapivými cenami!
- V budoucnu se těšte také na křížovky, osmisměrky apod.
(najdete v rubrice *Zábava nejen pro menší*)

**Máte co říct? Připojte se k našim spolupracovníkům.
Jsme tu pro vás.**

Kontaktujte redakci:

elektronickou formou na e-mailové adrese: adam.rosa@seznam.cz, osobně ve sborovně ZCS, písemně Aksamitova 6, Olomouc 772 00, popř. telefonicky (též fax) na olomouckém čísle + 420 58 52 22 689.

Web naší školy, kde se v budoucnu budete moci setkat též s tímto časopisem v elektronické verzi: www.zcsol.olomouc.indos.cz